

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 ספטמבר 2015

תפ"ח 53479-12-14 מדינת ישראל נ' צברי (עציר)

בפני: כב' השופט גלעד נויטל, אב"ד

כב' השופט מאיר יפרח

כב' השופטת גיליה רביד

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל – פרקליטות מחוז ת"א (פלילי)

ע"י ב"כ עו"ד שירה לייטרסדורף-שקדי

נגד

הנאשם

עופר צברי -

ע"י ב"כ עו"ד אבי חימי

חקיקה שאזכרה:

[חוק העונשין, תשל"ז-1977](#): סע' 203ג', 257, 257(1), 275, 338א(1), 347א(1), 348ד(1), 350, ה'[פקודת התעבורה \[נוסח חדש\]](#): סע' 36ב(ג)[תקנות המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ו-1996](#): סע' 2

מיני-רציו:

* בית המשפט אימץ הסדר טיעון בעניינו של מנהל קבוצת כדורגל של בני נוער, אשר הורשע בעבירות מין בקטינים ובעבירות נוספות. בהתאם להסדר, הושתו עליו 5 שנות מאסר בפועל, 3 מאסרים על תנאי, פסילת רישיון נהיגה ופיצוי למתלוננים בסך כולל של 50,000 ₪.

* דיון פלילי – הסדר טיעון – כיבוד

* עונשין – ענישה – הסדר טיעון

הנאשם, ששימש כמנהל קבוצת כדורגל של בני נוער, הורשע במסגרת הסדר טיעון "סגור" בעבירות מין רבות בקטינים ובעבירות נוספות.

בית המשפט המחוזי אימץ את הסדר הטיעון ופסק:

ע"פ הפסיקה, ככלל, ביהמ"ש יאמץ את הסדר הטיעון וסטייה ממנו תיעשה במקרים חריגים ונדירים בלבד. ביהמ"ש, בבחונה את סבירות הסדר הטיעון, בוחן גם את שיקולי התביעה בהחלטתה להגיע להסדר במקרה הקונקרטי שבפניו. במקרה דנן יש לאמץ את הסדר הטיעון. שיקולי התביעה לעריכת ההסדר, ובראשם הרצון לחסוך את העדתם של המתלוננים, סבירים ומקובלים, ויש לתת משקל גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם. בהתאם להסדר, הושתו על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל מיום מעצרו, 3 מאסרים על תנאי – למשך 15, 8 ו-6 חודשים – פסילת רישיון נהיגה למשך שנתיים ופיצוי למתלוננים בסך כולל של 50,000 ₪.

גזר דין

אנו אוסרים פרסום שמם של המתלוננים וכן אנו אוסרים פרסום של כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותם.

הצדדים ערכו תחילה, הסדר טיעון (במ/2), שלא כלל הסכמה עונשית. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), והורשע בעבירות כדלקמן: אישום ראשון: מעשה מגונה (בקטין שמלאו לו ארבע עשרה וטרם מלאו לו שש עשרה תוך ניצול יחסי תלות) – עבירה לפי סעיף 348(ד)(1) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: החוק) - מספר מקרים; אישום שני: מעשה מגונה (בקטין שמלאו לו ארבע עשרה וטרם מלאו לו שש עשרה תוך ניצול יחסי תלות) – עבירה לפי סעיף 348(ד)(1) לחוק - מספר מקרים; אישום שלישי: גרם מעשה סדום (בקטין שמלאו לו ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לו שש עשרה שנים) – עבירה לפי סעיף 347(א)(1) לחוק, ביחד עם סעיף 350 לחוק - מספר מקרים; גרם מעשה מגונה (בקטין שמלאו לו ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לו שש עשרה שנים) – עבירה לפי סעיף 348(ד)(1) לחוק, ביחד עם סעיף 350 לחוק; מעשה מגונה (בקטין שמלאו לו ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לו שש עשרה שנים תוך ניצול יחסי תלות) – עבירה לפי סעיף 348(ד)(1) לחוק, ביחד עם סעיף 350 לחוק; מעשה מגונה (בקטין שמלאו לו ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לו שש עשרה שנים תוך ניצול יחסי תלות) – עבירה לפי סעיף 348(ד)(1) לחוק - מספר מקרים; התרת נהיגה לקטין ללא רישיון – עבירה לפי סעי' 336(ג) לפקודת התעבורה, התשכ"א – 1961 (להלן: פקודת התעבורה); אישום רביעי: דין לקוחו של קטין – עבירה לפי סעיף 203ג' לחוק; בריחה ממשמורת חוקית – עבירה לפי סעיף 257(1) לחוק; הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו – עבירה לפי סעיף 275 לחוק; נהיגה פזיזה ורשלנית – עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק. עם תום הטיעונים לעונש הגיעו הצדדים להסכמה עונשית. בדיון שהתקיים ביום 19.7.15, עתרו הצדדים במשותף להשית על הנאשם עונש של חמש שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון הנהיגה לשנתיים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, וכאמור בהסדר הטיעון (במ/2), גם פיצוי בסך כולל של 50,000 ש"ח למתלוננים, אשר הופקד במלואו עובר ליום 1.7.15 - המועד שבו הושמעו הטיעונים לעונש (ראו בדברי התובעת - עמ' 12 ו- 21 לפר').

אלה עובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) שבהן הודה הנאשם:

חלק כללי: בתקופה הרלוונטית לכתב אישום זה, שימש הנאשם מנהל קבוצת הכדורגל של הבוגרים "הפועל פתח תקווה" (להלן: הקבוצה) השייכת לליגת העל בכדורגל. מתוקף תפקידו זה, טיפל הנאשם בעניינים האדמיניסטרטיביים של הקבוצה ושימש איש קשר לשחקניה. כמו כן, עבד הנאשם בתקופה הרלוונטית לכתב האישום כאחראי מחסן הכביסה בבית החולים השרון בפתח תקווה (להלן: מחסן הכביסה). הנאשם, מנהל קבוצה בליגת העל כאמור, הינו דמות מוכרת ומשפיעה בעולם הכדורגל, אשר היתה לו נגישות גם לשחקני קבוצת הנוער ונודע בקרב השחקנים כ"דמות אב", הדואג למחסורם של שחקנים מעוטי יכולת. במועדים שונים ובהזדמנויות שונות, כמפורט באישומים שלהלן, הנאשם ביצע בקטינים עבירות מין, בהסכמתם שהושגה תוך ניצול יחסי התלות של הקטינים בו. על מנת להתקרב לקטינים ולבסס יחסי תלות ביניהם, הנאשם התכתב עמם באינטנסיביות באמצעות יישום "הווטסאפ", התכתבויות שבחלקן נשאו אופי מיני או אינטימי. הנאשם פעל למלא אחר מחסורם בקניית בגדים, נעליים ונתן להם כספים. כמו כן, הסיע הנאשם את הקטינים לאימונים של הקבוצה, לצפייה במשחקים, למסעדות, לחופשה באילת על חשבונו ועוד. בחלק מן המקרים, התיר הנאשם לקטינים לנהוג ברכבו או

שילם להם שכר עבור עבודה במחסן הכביסה. בדרכים אלו ואחרות, הלך הנאשם וביסס תלותם של הקטינים בו, כאדם בעל מעמד והשפעה בעולם הכדורגל, עולם בו שאפו להשתלב, שמעורב יותר ויותר בחייהם, עוזר להם כלכלית בדרכים שונות והפך עבורם לדמות "אבי". הנאשם ניצל את פער הגילאים שבינו לבין הקטינים, את היותם מעוטי יכולת ואת חלומם להשתלב בעולם הכדורגל כדי לבצע בהם עבירות מין.

אישום ראשון: במהלך החודשים יולי-אוגוסט 2014 או בסמוך לכך, עבר הקטין א.א. יליד 12.99 (להלן: הקטין) להתגורר באופן זמני בפתח תקווה בשל נסיבות משפחתיות. במהלך תקופה, עד לתחילת חודש אוקטובר 2014 (להלן: התקופה), התאמן הקטין בקבוצת הנוער של הפועל פתח תקווה (להלן: הקבוצה). מיד בהגיעו לקבוצה, פגש בנאשם שהציג עצמו בפניו כמנהל קבוצת הבוגרים וביקש מהקטין שיאשר אותו כ"חבר בפייסבוק". הקטין נעתר לבקשה. במהלך התקופה וכחלק מהעמקת יחסי התלות של הקטין כלפיו, התכתב הנאשם עם הקטין בין היתר באמצעות יישום (אפליקציית) ה"ווטסאפ". במסגרת התכתבויותיהם במהלך חודש ספטמבר 2014, כינה הנאשם את הקטין "כוכב", "נסיך", "חיים שלי", כתב לו שהוא אוהב אותו ושידאג לקנות לו בגדים והתעניין תדיר בהשתלבותו בקבוצה. הנאשם התלונן בפני הקטין כי "אני כל כך משתדל שיהיה לך טוב ואתה מקבל את זה כמובן מאליו" והקטין השיב לו כי הוא כמו אבא בשבילו. על כך השיב הנאשם כי "אני אוהב אותך ואתה יודע את זה.. ואתה צריך להבין ששום דבר לא מובן מאליו". חלק מן ההתכתבויות האמורות נשאו אופי מיני, עת שאל הנאשם את הקטין אם היה כבר במיטה עם בת, הציע ללוותו ל"בחורה" ושלח לו תכתובות כגון "אבל יש לך קטן חחח מה תעשה איתה?" "גמרת לה בפה?" "תגידי אתה חרמן הרבה?" "כמה פעמים ביום אתה מביא ביד?" "אתה מפסיד זיון" "נראה לי בכלל לא עומד לך". במהלך התקופה וכחלק מהעמקת יחסי התלות של הקטין כלפיו, הסיע את הקטין מביתו לאימונים והחזירו לביתו בתום האימון. במספר הזדמנויות שונות במהלך התקופה, בעת נסיעתם המשותפת ברכבו של הנאשם, ביצע הנאשם בקטין מעשים מגונים, ליטף את איבר מינו של הקטין מעל לבגדיו וזאת לצורך סיפוק גירוי מיני ובהסכמתו שהושגה תוך ניצול יחסי תלות שביניהם. במהלך התקופה וכחלק מהעמקת יחסי התלות של הקטין כלפיו, הזמין הנאשם ביום 28.9.14 את הקטין למחסן הכביסה בבית החולים (להלן: מחסן הכביסה) כדי להעניק לו נעלים. הקטין הגיע והנאשם נתן לו נעלי כדורגל חדשות במתנה. בתום הביקור, במסגרת התכתבויותיהם וכדי להעמיק את התלות בין הקטין לבינו, הלך הנאשם על הקטין שהוא נפרד ממנו בתום הביקור מבלי להודות לו. בתגובה, הקטין נשבע לנאשם שאוהב אותו וכי הנאשם הוא האדם היחיד שעוזר לו וכי הוא לא רוצה להתרחק ממנו אף פעם ומודה לו "את התודה שבעולם". בתחילת חודש אוקטובר 2014, וכחלק מהעמקת יחסי התלות של הקטין כלפיו, העניק הנאשם לקטין כסף לקניית בגדים חדשים ובמועד שאינו ידוע לתביעה בסמוך לחג הסוכות, שוב הזמין הנאשם את הקטין לבוא אליו למחסן הכביסה ולקבל בגדי ספורט. הקטין הגיע למחסן הכביסה בשעות הערב וישב שם עם הנאשם כשהם לבדם. הנאשם הציע לקטין לעסות את גופו. משנאות הקטין להצעה, הפשיט הנאשם את חולצתו של הקטין, התפשט מחולצתו וביצע בקטין מעשים מגונים: השעין את הקטין לאחור על כריות, נגע בכתפיו של הקטין, הוריד את מכנסיו, נגע באיבר מינו ושפשפו וזאת לצורך גירוי וסיפוק מיני ובהסכמתו שהושגה תוך ניצול יחסי תלות ביניהם. הנאשם חדל מהמעשה רק כאשר הקטין קם לפתע. אז התפשט הנאשם, לקח את הקטין למקלחת הסמוכה והתרחץ במקלחת לצדו. לאחר מכן, לקח הנאשם את הקטין לאימון ברכבו. במעשיו אלו, במספר הזדמנויות, ביצע הנאשם מעשים מגונים בקטין בהסכמה שהושגה תוך ניצול יחסי תלות כמתואר. **הנאשם הורשע באישום ראשון זה בעבירה של מעשה מגונה (בקטין שמלאו לו ארבע עשרה וטרם מלאו לו שש עשרה תוך ניצול יחסי תלות) – עבירה לפי סעיף 348(ד1) לחוק (מספר מקרים).**

אישום שני: בתחילת ינואר 2014, הצטרף הקטין ב.ב. יליד 3.99 (להלן: הקטין) כשחקן כדורגל בקבוצת הנוער של הפועל פתח תקווה (להלן: הקבוצה), הקטין הינו בן לאם חד הורית המצויה בקושי כלכלי. במעמד ההרשמה, אמר לקטין שיכול לארגן לו נעליים וביקש מהקטין שיוסיף את מספר הטלפון שלו לסלולרי שלו. במהלך התקופה שלאחר מכן מפברואר 2014 עד מאי 2014, בהזדמנויות רבות וכחלק מהעמקת יחסי התלות של ב.ב. כלפיו, לקח הנאשם את ב.ב. לצפות עמו במשחקי כדורגל. הנאשם הסיע את ב.ב. ברכבו והעניק לו כרטיסים למשחקים. החל מפברואר 2014 וכחלק מהעמקת יחסי התלות של הקטין כלפיו, התכתבו הנאשם והקטין דרך הפייסבוק, הנאשם כינה את ב.ב. "חיים שלי", "נסיך שלי" "מלך" ו"אהבת חיי" והקטין אמר לנאשם כי הוא כמו אבא בשבילו וכי הוא מלאך שאלוהים שלח לו. ביום 8.5.14 ביקש הנאשם שהקטין ישלח לו צילום של תכתובת שלו עם בחורה. בשלוש הזדמנויות שונות, במהלך חודש אפריל 2014 או בסמוך לכך, וכחלק מהעמקת יחסי התלות של הקטין כלפיו, התיר הנאשם לקטין לנהוג ברכבו על הכביש משך מספר דקות בכל פעם וזאת ביודעו כי הקטין אינו מורשה לנהיגה. באחת ההזדמנויות בתקופה הנ"ל, בשעות הערב, הסיע הנאשם את הקטין ברכבו ובסמוך לקיבוץ עינת, התיר לו לנהוג ברכב. בהמשך, הנאשם והקטין החליפו מקומות והנאשם התיישב בכיסא הנהג. הנאשם ביקש מהקטין שיוריד את מכנסיו והקטין נעתר. או אז ביצע בו הנאשם מעשה מגונה ונגע באיבר מינו של הקטין מתחת לתחתוניו, לצורך סיפוק גירוי מיני, בהסכמתו של הקטין שהושגה בשל יחסי התלות ביניהם. הנאשם חדל ממעשיו משעבר במקום רכב אחר. בתחילת חודש מאי 2014 או בסמוך לכך, אסף הנאשם את הקטין מביתו למחסן המכבסה ושם ביקש מהקטין להוריד את מכנסיו ותחתוניו. משסרב הקטין הנאשם חזר והפציר בו עד שנעתר. הנאשם ביצע מעשה מגונה בקטין, נגע באיבר מינו של הקטין ומישש אותו וזאת לשם סיפוק גירוי מיני ובהסכמתו שהושגה תוך ניצול יחסי התלות ביניהם. כחודש לאחר מכן או בסמוך לכך, צירף הנאשם את הקטין ונער נוסף לנסיעתו לטורניר ספורט באילת, מטעם מקום עבודתו בבית חולים השרון. הנאשם, הקטין והנער הנוסף שהו במלון דן פנורמה (להלן: המלון) והנאשם הלין את הקטין עמו במיטה. בשתי הזדמנויות שונות, בשעות הבוקר, בעת ששהו יחדיו במיטה במלון, ביקש הנאשם מהקטין להתפשט ממכנסיו ותחתוניו וביצע בו מעשה מגונה בכך שנגע באיבר מינו של הקטין ומישש אותו וזאת לצורך גירוי וסיפוק מיני ובהסכמתו שהושגה תוך ניצול יחסי התלות ביניהם.

הנאשם הורשע באישום שני זה בעבירה של מעשה מגונה (בקטין שמלאו לו ארבע עשרה וטרם מלאו לו שש עשרה תוך ניצול יחסי תלות) – עבירה לפי סעיף 348(ד1) לחוק (מספר מקרים).

אישום שלישי: במועד שאינו ידוע לתביעה, בסוף שנת 2011, פגש הקטין ג.ג. יליד 10.98 (להלן: הקטין) בנאשם בעת צפייה במשחק כדורגל בפתח תקווה. לשם העמקת יחסי התלות בינו לבין הקטין, נקט הנאשם בפעולות הבאות: א. הנאשם ניגש לקטין, הציג עצמו כמנהל קבוצת הפועל פתח תקווה (להלן: הקבוצה), שאל אותו באיזו קבוצה הוא משחק, הציג לקטין לעבור לשחק בקבוצה, הציע לו כדורגל במתנה וביקש את מספר הטלפון שלו על מנת שיוכל לתת לו את הכדורגל. ב. כעבור מספר שעות, הנאשם התקשר לקטין, הגיע לביתו, ביקש ממנו לרדת למטה ומסר בידיו את הכדורגל. לפני לכתו, ביקש הנאשם מג.ג. לשלוח לו בקשת חברות בפייסבוק. ג. מספר ימים לאחר מכן, העניק הנאשם לקטין נעליים חדשות והביאן לביתו. ד. מספר ימים לאחר מכן, העניק הנאשם לקטין כרטיס למשחק כדורגל שבו השתתף שחקן שהוא אוהד, לקח אותו למשחק מביתו, ארגן לו צילום עם השחקנים ובתום המשחק השיב אותו לביתו. ה. הנאשם הציג לקטין לשלבו בקבוצה והקטין ניגש לבחינות.

במהלך השנים המשיך הנאשם להעמיק את התלות של הקטין בו. הנאשם העניק לו בגדים ונעלים במתנה, לקח אותו למשחקי כדורגל והלך לצפות במשחקים בהם השתתף הקטין, לקח אותו למסעדות וכן לקח אותו להשתתף בטורניר כדורגל במסגרת חופשה באילת מטעם עבודתו בבית חולים השרון. במהלך שנת 2013 ואילך התכתבו הקטין והנאשם באמצעות יישום "הווטסאפ". הנאשם כינה את הקטין "כוכב שלי" "חיים שלי", ועוד כינויי חיבה וכן הזמין אותו לביתו כשהוא לבדו, למרות שהקטין סרב להגיע. הנאשם כתב לקטין כי הוא אוהב אותו וכי "אני לא אתן לאף אחד לפגוע בך". במועד שאינו ידוע לתביעה במהלך השנה האחרונה עובר להגשת כתב האישום, הגיע הנאשם לקחת את הקטין מביתו ונסע עמו לכיוון נחשונים, שם התיר לו לנהוג ברכבו וזאת בידעו כי הוא אינו מורשה לנהיגה. במועד שאינו ידוע לתביעה במהלך אוקטובר 2013 או בסמוך לכך, ביקש הקטין מהנאשם לעזור לו למצוא עבודה. הנאשם הציע לג. לעבוד עמו במחסן הכביסה. בדרך זו, בה סיפק הנאשם לקטין עבודה ושילם את שכרו, המשיך וביסס הנאשם את יחסי התלות שנוצרו ביניהם על רקע יחסיהם סביב עולם הכדורגל כפי שתואר. הקטין החל לעבוד אצל הנאשם במחסן, פעם בשבוע למשך שעתיים, סידר שם בגדים וקיבל מהנאשם 150 ₪ במזומן בתום כל יום עבודה. במועד שאינו ידוע לתביעה בסמוך לחודש מאי 2014, ביקש הקטין מהנאשם שיתן לו "חולצת אימון" והנאשם אמר לקטין שיתן לו חולצה כזו בעבודה. כשהגיע הקטין למחסן המכבסה, בשעות הצהריים, נתן לו הנאשם חולצת אימון ארוזה בשקית וכאשר הקטין הודה לו, ביצע בו הנאשם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה תוך ניצול יחסי התלות, נגע בו באזור החזה ומתחת לחולצה שלבש. משסירב הקטין למגע, הרגיעו הנאשם באומרו "אל תדאג, לא יהיה כלום" וליטף אותו בחזהו וזאת לצורך גירוי וסיפוק מיני, בהסכמה שהושגה תוך ניצול יחסי תלות. ביום 5.5.14, ערב יום העצמאות, אמר הנאשם לקטין לבוא למחסן המכבסה. בהגיע הקטין למחסן, עשה בו הנאשם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה תוך ניצול יחסי תלות, נגע בו באזור החזה, מעל החולצה ומתחתיה, לצורך סיפוק וגירוי מיני וכן הוריד את חולצתו של הקטין. הנאשם אמר לקטין שלא ידאג ואז עשה בו הנאשם מעשה מגונה, הוריד את מכנסיו של הקטין עד לנעליו, נגע באיבר מינו של הקטין, ליקק את גופו ואת איבר מינו לצורך סיפוק וגירוי מיני. כמו כן ביצע הנאשם בקטין מעשה סדום, הנאשם הכניס לפיו את איבר מינו של הקטין עד שהקטין הגיע לפורקן. לאחר המתואר לעיל, אמר הנאשם לקטין לשבת מול המחשב במשרדו והורה לו לצפות בסרט פורנוגרפי, עת הלך לשטוף את פיו בכיור. הקטין הרכין את ראשו וכשהנאשם שב אליו, עשה עצמו כאילו הוא צופה בסרט ואז אמר לו הנאשם: "אללה בוא נלך הביתה". לאחר המתואר לעיל, הנאשם לקח את הקטין לביתו ושילם לו 150 ₪ "שכר עבודה" למרות שהקטין לא עבד כלל. כשבוע וחצי לאחר המתואר לעיל, העניק הנאשם לקטין נעלים חדשות במחסן המכבסה. בעוד הקטין עומד ומחזיק בנעלים, ביצע בו הנאשם מעשה מגונה בהסכמתו שהושגה תוך ניצול יחסי תלות. הנאשם הכניס ידיו מתחת לחולצתו של הקטין, הוריד את מכנסיו ותחתוניו של הקטין וביצע בו מעשה סדום בכך שהחדיר את איבר מינו של הקטין לפיו. לאחר מכן, הנאשם מישש את איבר מינו של הקטין וזאת לצורך גירוי וסיפוק מיני, עד שהקטין הגיע לפורקן. הנאשם ניגש לשטוף ידיו ואז אמר לקטין "בוא אני אקח אותך הביתה", הסיעו לביתו ונתן לו 150 ₪ "שכר עבודה" למרות שהקטין לא עבד כלל. במספר הזדמנויות נוספות, במהלך מאי-יולי 2014 (להלן: התקופה), הזמין הנאשם את הקטין לבוא לעבוד במחסן הכביסה ואז ביצע בקטין מעשה מגונה כאשר נגע בגופו, לצורך גירוי וסיפוק מיני, בהסכמתו שהושגה תוך ניצול יחסי התלות ביניהם. הנאשם הכניס ידיו מתחת לחולצתו של הקטין, הוריד את מכנסיו ותחתוניו של הקטין וביצע בו מעשה סדום בכך שהחדיר את איבר מינו של הקטין לפיו, בהסכמתו שהושגה תוך ניצול יחסי התלות ביניהם. לאחר מכן, הנאשם מישש את איבר מינו של הקטין וזאת לצורך גירוי וסיפוק מיני, בהסכמתו שהושגה תוך ניצול יחסי התלות והמרות ביניהם. לאחר מכן הנאשם שילם לקטין 150 ₪ "שכר

עבודה" למרות שהקטין לא עבד כלל. בהזדמנות נוספת במהלך התקופה, הגיע הקטין לעבוד במחסן המכבסה. הנאשם ביצע בקטין מעשה מגונה, הוריד את בגדיו של הקטין ואת בגדיו שלו, לקח את ידיו של הקטין ונגע באמצעותן בשיער ראשו ובאיבר מינו של הנאשם וזאת לצורך סיפוק וגירוי מיני ובהסכמתו של הקטין שהושגה תוך ניצול יחסי התלות ביניהם. לאחר המתואר, ביצע הנאשם בקטין מעשה סדום, הכניס את איבר מינו של הקטין לפיו, זאת בהסכמתו שהושגה תוך ניצול יחסי התלות ביניהם כאמור. לאחר מכן, ביצע הנאשם מעשה מגונה בקטין, מישש הנאשם את איבר מינו וכן אחז בידיו של הקטין ומישש באמצעותן את איבר מינו שלו עצמו וזאת לצורך גירוי וסיפוק מיני ותוך ניצול יחסי התלות ביניהם. בסופו של הארוע, שילם הנאשם לקטין "שכר עבודה" למרות שהקטין לא עבד כלל. במעשיו המתוארים לעיל, ביצע הנאשם בקטין עבירות של גרם מעשה סדום, מעשה מגונה וגרם מעשה מגונה תוך ניצול יחסי תלות כאמור. כמו כן, התיר הנאשם לקטין לנהוג ביודעו כי אינו כשיר לנהיגה.

הנאשם הורשע באישום שלישי זה בעבירות הבאות: 1. גרם מעשה סדום (בקטין שמלאו לו ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לו שש עשרה שנים) – עבירה לפי סעיף 347(א)(1) לחוק ביחד עם סעיף 350 לחוק – מספר מקרים; 2. גרם מעשה מגונה (בקטין שמלאו לו ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לו שש עשרה שנים תוך ניצול יחסי תלות) – עבירה לפי ס' 348(ד)(1) לחוק ביחד עם ס' 350 לחוק. 3. מעשה מגונה (בקטין שמלאו לו ארבע עשרה וטרם מלאו לו שש עשרה תוך ניצול יחסי תלות) – עבירה לפי סעי' 348(ד)(1) לחוק – מספר מקרים. 4. התרת נהיגה לקטין ללא רישיון – עבירה לפי סעי' 336(ג) לפקודת התעבורה, התשכ"א - 1961.

אישום רביעי: ביום 27.11.14 בשעות הערב שהה הנאשם במחיצת ש.ש. (קטין יליד 6.97) ברכבו מסוג קיה מספר 7604631 (להלן: הרכב) אותו החנה בחניון בחולון הסמוך לכביש 20 (להלן: החניון). במועד אחר עובר ליום 27.11.14 וכן במועד זה, בתוך הרכב, קיבל הנאשם מש.ש. שירותי מין תמורת תשלום של 100 ₪ ביודעו כי הוא קטין. בשעה 18:00 או בסמוך לכך, הגיעו השוטרת נוי זייתון (להלן: השוטרת) והשוטר אדיר קדוש (להלן: השוטר) לחניון וזאת במהלך סיור במקום. משהבחינו השוטרים ברכב שעמד בחניון ועורר את חשדם, ניגשו לרכב כשהם מזדהים כשוטרים וביקשו מהנאשם שיפתח את החלון. הנאשם השיב לשוטרים כי "עושים סקס" וכי הוא ערום ושיתנו לו להתלבש. לאחר זמן מה, במהלכו ניסו השוטרים לפתוח את דלת הרכב, פתח הנאשם את דלת הרכב כשהוא לבוש חולצה בלבד ולצדו ש.ש. על רצפת הרכב. לנוכח זאת, ביקשו השוטרים מהשניים לצאת מן הרכב והודיעו לנאשם כי הוא מעוכב בחשד לעבירת מין בקטין. בהמשך, הודיעו השוטרים לנאשם כי הוא עצור, השוטרת שלפה אזיקים והנאשם בתגובה טרק את הדלת בחוזקה בכוונה להכשיל אותה במילוי תפקידה. או אז, החל הנאשם לברוח ממשמורת חוקית שהוא נתון בה בשל חשד לעבירת פשע. הנאשם לחץ על דוושת הגז בפתאומיות, כשהשוטרים עומדים בסמוך אליו ונמלט ברכבו לכיוון היציאה מן החניון. בסמוך למתואר לעיל, השוטרים הגיעו בריצה לכיוון היציאה מן החניון, כשהקטין ש.ש. מתלווה לשוטר, תוך שהשוטרים צועקים לנאשם לעצור ומסמנים לו באקדח שלוף. חרף זאת, הנאשם המשיך לנוע לעברם ובהתקרבו לשוטר, אשר הכה באקדחו בחלון הרכב, המשיך הנאשם ופנה ימינה עד כי אקדחו של השוטר נפל מידי. הנאשם לא שעה ליריות השוטרים באוויר והמשיך בנסיעה, יצא מהחניון, פנה שמאלה ברמזור אדום והמשיך בנסיעה לכיוון כביש 20 (מחלף הקוממיות) תוך שהוא משתחל בין רכבים עד כי נאלץ לעצור בנתיב הימני בשל עומס תנועה. השוטרים נעו במהירות לכיוון הרכב תוך שהשוטרת צועקת ויורה לכיוון גלגלי הרכב. אז ניגשה השוטרת לרכב, פתחה את דלת הנהג, כיוונה אליו אקדח והורתה לו לצאת מרכבו. בתגובה, המשיך הנאשם בהימלטותו, גם לאחר שהשוטר ירה לכיוון גלגל הרכב, תוך שהוא סוטה לימין,

עולה על המדרכה וממשיך בהימלטותו על נתיבי איילון דרום עד כי איבדו עמו קשר עין. רק לאחר זמן, אותר הנאשם בתוך רכבו באמצעות איתורן ונעצר. במעשיו המתוארים, קיבל הנאשם מקטין שירותי מין ביודעו כי הוא קטין, לא ציית להוראות שוטרים והפריע להם בעת מילוי תפקידם, ברח ממשמורת חוקית שהיה נתון בה בשל חשד לעבירת פשע, נהג בקלות ראש ובפזיזות בדרך שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה.

הנאשם הורשע באישום רביעי זה בעבירות הבאות: 1. דין לקוחו של קטין – עבירה לפי סעיף 203ג לחוק; 2. בריחה ממשמורת חוקית – עבירה לפי סעיף 257(1) לחוק; 3. הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו – עבירה לפי סעיף 275 לחוק; 4. נהיגה פזיזה ורשלנית – עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק.

מתוך תסקיר מבחן אודות הנאשם מיום 30.6.15 (תמצית העיקר):

הנאשם בן 54, נשוי 22 שנים, אב לשלוש בנות. הנאשם עבד למעלה מ-35 שנים בבית חולים "השרון" כמנהל מחסן כביסה ומזה כ-17 שנים עבד כמנהל קבוצת הכדורגל "הפועל פתח תקווה". מתולדותיו עולה כי הוריו התגרשו בינקותו. הנאשם גדל במשמורת אביו הנכה, שנפטר לפני כשמונה שנים. הנאשם בעל השכלה של 11 שנות לימוד ושירות צבאי מלא כנהג. לאורך השנים מתפקד הנאשם באופן יציב במישור התעסוקתי. הנאשם הציג את הקשר הזוגי עם אשתו כאידילי, וכן תיאר את משפחתו, כמהווה עבורו עוגן משמעותי בחייו. אשתו של הנאשם בת 48, עד למעצרו עבדה לאורך השנים כפועלת ניקיון. בשיחה שערך שירות המבחן עם הנאשם שיתף הנאשם בפתיחות במצבו וניכר כי בהשפעת מעצרו ובעקבות התקדמות ההליך המשפטי פיתח בשלות ורצון להתבוננות מעמיקה יותר בצרכיו ובדפוסי התנהגותו המינית. הנאשם מסר כי מגיל צעיר חש משיכה מינית כלפי נערים ומתבגרים ממין זכר. שלל משיכה מינית לגברים בוגרים, או משיכה פדופילית לקטינות וקטינים שטרם פיתחו סימני בגרות מינית. עוד שיתף הנאשם כי בגיל 13 לערך חווה פגיעה מינית מתמשכת על ידי גבר בוגר ממנו בשנים רבות, שהיה גר בשכונת מגוריו ואילו בגיל 17 לערך חווה פגיעה מינית נוספת בו על ידי גבר אחר. הנאשם מסר כי נמנע מלדווח על פגיעותיו המיניות, ורק במעצר העמיק, לדבריו, מודעותו וחשף פגיעותיו. שירות המבחן התרשם כי לפגיעות מיניות שעבר, להסתרתן ולהעדר קבלת מענה ותמיכה מקצועית במשך שנים רבות השלכות הרסניות על מצבו הרגשי, על זהותו והתנהגותו המינית של הנאשם. הנאשם תיאר כי בעקבות מעבר קבוצת הכדורגל של הבוגרים אותה ניהל, לאימונים במגרש משותף עם קבוצת הנוער, נחשף לסביבת נערים והחל לחוות גירויים מיניים אינטנסיביים בנוכחותם. במקביל, חווה משבר הקשור למות אביו והחל לסבול מקושי נוסף שפגע בדימויו העצמי ובשל טעמי צנעת הפרט לא אצינו (ראו בעמ' 3 לתסקיר). הנאשם הכיר בביצוע עבירות ופגיעות מיניות במתלוננים, והצליח, באופן ראשוני, להתייחס לנוקים ולהשלכות הרסניות של התנהגותו על המתלוננים, הכיר בבעייתיות בהתנהגותו והביע צער וחרטה על מעשיו. שירות המבחן התרשם כי מראשית מעצרו ועד היום (תאריך התסקיר - 30.6.15), במשך תקופה של כחצי שנה, חל שינוי משמעותי בהתייחסותו של הנאשם לעבירות שביצע, בהתחלה הנאשם הכחיש את ביצוע העבירות ונטה לטשטש את הבעייתיות במצבו והתנהגותו המינית בשל בין השאר תחושת בושה, ועתה הוא מעוניין בקשר עם גורם טיפולי (בעמ' 4 לתסקיר). שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בקונסטלציה משפחתית מורכבת ללא דמות נשית ואימהית, במסגרתה פיתח חסכים רגשיים עמוקים. עוד התרשם שירות המבחן כי פגיעות מיניות שחוה בנעוריו, השליכו על גיבוש זהותו המינית ועל דרכי התנהלותו המעוותת בכל הקשור למימוש משיכתו המינית בקשר עם נערים. להערכת שירות המבחן, כל אלה עמדו בבסיס ביצוע העבירות הנדונות. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון משמעותי במצבו של הנאשם להישנות התנהגות מינית פוגענית מצידו כלפי קטינים מתבגרים, וזאת בהסתמכו על מאפייניו האישיותיים ונסיבות ביצוע העבירות

(כמפורט בעמ' 5 לתסקיר). עם זאת, שירות המבחן העריך, כי ניתן לצמצם מרמת הסיכון במצבו של הנאשם באמצעות העמקת מודעותיו לגורמי סיכון, לנזקים ולהשלכות ההרסניות של התנהגותו הפוגענית על קורבנותיו הפוטנציאליים ועל חייו ורכישת מיומנויות וכלים לשליטה במצבו ובהתנהגותו המינית, כל אלה במסגרת טיפול ייעודי למניעת ביצוע עבירות מין. קצינת המבחן ממליצה אפוא על עונש מאסר בפועל בעניינו של הנאשם, שבמהלכו הוא ישולב, במסגרת המאסר, בטיפול ייעודי למניעת ביצוע עבירות מין (עמ' 6 לתסקיר).

ראיות התביעה לעונש:

גיליון מרשם פלילי **תעבורתי** של הנאשם (ת/1) – רשומים לנאשם בעברו 29 גזרי דין בתחום התעבורה. **מכתב מאת אימו של הקטין באישום השני** (להלן: ב.ב.) **לנאשם**, מיום 19.5.14 (ת/2): האם מודה לנאשם על כל מה שהוא עושה למען ב.ב.. היא מתארת את נסיבות חייו של ב.ב. אשר גדל ללא דמות אב ועל האופן שבו הנאשם הפך להיות אחת הדמויות היקרות ביותר בחייו של ב.ב., אשר מתאר את הנאשם כ"צדיק" שעוזר לילדים במצוקה. במשך תקופת הקשר אל ב.ב. עם הנאשם חייו של ב.ב. עברו מהפך. היא מאד שמחה על הקשר של ב.ב. עם הנאשם. ב.ב. קיבל מהנאשם את מה שלא קיבל מעולם מאביו או מכל דמות אחרת. האם מודה לנאשם על מה שהוא עשה למען ב.ב. ועל כך שהוא מרעיף עליו כל כך הרבה אהבה ואכפתיות. אימו של ב.ב. מודה על כך שהנאשם לקח את ב.ב. למשחקים, ל"סיבוב" במכונית, לבילוי בבית מלון, לאירועים שפותחים בפניו של ב.ב. אופקים, ומודה לנאשם על המתנות החומריות שהעניק לבנה ב.ב. ששמח וגאה על כל קניה וקניה שהנאשם שותף לה. האם במכתבה כותבת כי חשה מוטרדת מקניית המתנות על ידי הנאשם לב.ב. ומבחינתה מדובר בתחושה מעורבת. עוד כותבת האם כי יודעת שכל מעשי הנאשם נובעים מאישיותו הנפלאה ולא על מנת לקבל פרס אלא בבחינת "שכר מצווה", והנאשם מגשים זאת הלכה למעשה.

ראיות ההגנה לעונש:

מתוך עדותו של מר **ארמין אבקוב** (להלן: ארמין) בבית המשפט (עמ' 10-11 לפר'): הוא מכיר את הנאשם משנת 1981, כאשר החל לעבוד בבית חולים ה"שרון" בפתח תקווה והתוודע לנאשם. הנאשם הוא אדם חם מאוד וצנוע מאוד. הנאשם היה מוכן לעזור ככל שהיה יכול, ובכל נושא. כך לדוגמה, ועד עובדי בית חולים ה"שרון" אירגן משלוחי מנות בחגים לניצולי שואה ורכישת בגדים לאותם קשישים, והנאשם היה הראשון שעמד בתור לחלקם. מעשיו הטובים של הנאשם נעשו בשקט, בסתר. במסגרת עבודתו בבית החולים, ומעבר לעבודתו, שימש הנאשם רכז ספורט של בית החולים, תפקיד שגזל המון שעות ממנו, אחרי שעות העבודה, ללא שום תגמול כספי. הוא התוודע לסיפור הטרגי אודות ילדותו של הנאשם. לדבריו, הנאשם ננטש בגיל שלושה חודשים על-ידי אמו ונשאר לגדול עם אביו הנכה. בגיל שתיים-עשרה הנאשם יצא לעבוד כדי לפרנס את הבית. הנאשם התקדם בגלל חריצותו וטוב לבו והצליח לצאת מהמצוקה ומהעולם שגדל בו. הנאשם התמיד בעבודה הקשה, הקים משפחה לתפארת, התחתן וגידל שלוש בנות. נפילתו של הנאשם היא עצומה, מאיש משפחה למופת ואהוב על-ידי כל הקהילה, הוא פוטר משני מקומות עבודה ונותר מובטל, ובכך גם משפחתו נפגעה קשות מבחינה כלכלית. הנאשם מודע לכך שהוא פגע בבני משפחתו היקרה לו כל-כך והוא נושא כאב גדול מאוד, שגם זה מהווה כשלעצמו עונש לא-קטן בשבילו. לדברי ארמין, יש המתארים את הנאשם כאדם נורמטיבי, אך בעיניו הוא יותר מנורמטיבי, והוסיף שהנאשם זכה ביושר וראוי לכל מילה טובה שארמין אמר בפני בית המשפט.

מתוך עדותו של מר **גלעד גרבוז** (להלן: גלעד) בבית המשפט (עמ' 11 לפר'):

גלעד בן 68 וחצי שנה, גמלאי של קופת חולים. הוא מכיר את הנאשם משנת 1986 או 1987 עת היה אחראי עליו מתוקף תפקידו כרכז הספורט של קופת חולים. הנאשם היה הראשון שהתנדב להקים את מערך הספורט בתוך בית החולים גולדה. לאחר מכן שותף הנאשם בכל נושא הספורט בקופת החולים, מכיוון שגלעד ראה לפניו בחור אמין אשר מוכן להתנדב עשרים-וארבע שעות. הנאשם היה אדם ישר וכל מילה שלו הייתה מילה. לדבריו, הוא ידע שהנאשם הוא הבן-אדם הנכון לעשות את העבודה. גלעד אמר כי נודע לו מאמצעי התקשורת מה הן העבירות שהנאשם עשה. גלעד מודע לכך שהעבירות לא קלות, אבל בכל זאת הגיע להעיד כיוון, שלטענתו, הנאשם בחור טוב.

טיעוני הצדדים לעונש (תמצית):

טיעוני התביעה (עמ' 11-15 לפר')::

הנאשם הודה והורשע בביצוע שורה של עבירות מין בשלושה קטינים ובקטין נוסף, שבעניינו הורשע בעבירה של דין לקוח. כן הורשע הנאשם בעבירות נוספות, ביניהן התרת נהיגה ללא רישיון ועבירות של הפרעה לשוטרים, בריחה ממשמורת, נהיגה פזיזה ורשלנית – הכול כמפורט בכתב האישום המתוקן. ניסוח כתב האישום המתוקן נוצר במסגרת הסדר טיעון, שראה לנגד עיניו, מבחינת האינטרס הציבורי, את טובתם של הקטינים בתיק הזה ואת החיסכון בעדותם, שזה שיקול משמעותי. התביעה הסבירה, כי בבואה לנסות ולהשמיע גם את קולם של המתלוננים כחלק מהטיעונים לעונש אין באמתחתה דו"חות סוציאליים או הצהרות בדבר נזק, רק שתיקה רועמת של נערים שנפגעו ובקשתם המפורשת מבי"כ התביעה היא לשמור ששמותיהם לא יפורסמו. לדברי התובעת, הערך המוגן כאן הוא הצורך להגן על שלמות גופם ונפשם של קורבנות פגיעה מינית בכלל וקטינים בפרט, וכן הצורך להגן על קטינים מניצול במסגרת יחסי מרות או תלות. בי"כ התביעה הוסיפה כי הייתה רתיעה מצדם של המתלוננים בכלל מההליך, ורצון שהוא יסתיים ושיוכלו להמשיך בחייהם. חלק מהמתלוננים לא שיתפו אף לא את הוריהם בעצם קיומו של ההליך ובעצם היותם נפגעים והתעורר צורך לערב את שירותי הרווחה בחלק מהתיקים האלה. לעמדת התביעה, עוצמת הפגיעה נלמדת מכתב האישום, ברור מי היה הנאשם בשביל הקטינים, איזו תלות הם פיתחו בו בכל ההיבטים ואיזה ניצול מחפיר הוא ניצל את התלות הזאת. התלות הנפשית נוצרה בשל הקשר האינטימי שאדם בגיר נותן לקטין, שהוא החיים שלו והאהבה שלו, וזאת סביב מעמדו בעולם הכדורגל, מעמד שטומן בחובו הבטחה ותקווה עצומה. הכדורגל הוא בית, והנאשם נתן להם בית. לדברי התובעת, הייתה פה גם תלות כלכלית, הנאשם בחר לו נערים מעוטי יכולת, חלקם נעדרי תמיכה מבית. בי"כ התביעה סבורה כי טבורה של הפגיעה בתיק זה טמונה במכתב מאימו של ב.ב לנאשם ת/2. זה מכתב שכולו תודה לנאשם, תודה לאלוהים שנתן לבן שלה אבא, אשר נכתב בזמן אמת, כאשר יש פה שתי מציאויות מקבילות. התובעת הוסיפה כי רגשות של אשמה ובושה והשפעת הפגיעה על כל תחומי החיים של הקטין נפגע עבירת המין הם נזקים שכבר אין צורך להוכיח והם הפכו חלק מההלכה הפסוקה. בתכנון שקדם לביצוע העבירות וכן בניצול לרעה של כוחו, מעמדו ויחסיו של הנאשם עם הנפגעים, מפנה בי"כ התביעה לחלק הכללי של כתב האישום. ביסוס יחסי התלות היה חלק מתכנון מניפולטיבי: התקרבויות, מתנות, הסעות לאימונים, נסיעות לאילת, חופשות, מסעדות וכדומה. גם אותו שיח גברי אינטימי באפליקציית "הווטסאפ" הוא חלק מיצירת יחסי התלות. התובעת ציינה כי מדובר במספר ילדים שנפגעו, גילאיהם הצעירים, היותם מעוטי יכולת, פער הגילאים בין הנאשם לבין הקטינים; הקשר המתמשך; המקומות הלא-נגישים לקהל שבהם בוצעו המעשים. במקביל, התביעה הביאה בחשבון כמובן את קבלת האחריות מצדו של הנאשם בשלבים מוקדמים מאוד, עוד בטרם התחיל המשפט. התובעת ציינה כי עיינה

בתסקיר ובדברי הנאשם שם באשר למוטיבציה שלו לחזור למוטב, הביאה בחשבון את הפיצוי שנתן הנאשם למתלוננים במסגרת ההסדר, שהופקד עובר לטיעונים לעונש, וכן את נסיבות חייו הקשות והעדר עבר פלילי. בדיון מ-19.7.15 התובעת ציינה כי ההסכמה העונשית שהתביעה הגיעה אליה עם ההגנה היא בתוך מתחם הענישה, והיא עונש ראוי (עמ' 21 לפר').

טיעוני ההגנה (עמ' 20-16 לפר'):

לדברי הסניגור, הבסיס לכל טיעונו הוא חרטה גדולה, מעומק לבו של הנאשם, בושה, צער, הכרתו בסטייה המינית שממנה הוא סובל ושאיפתו הכנה לטיפול בשיקום וסיכויי שיקומו הטובים. לדברי הסניגור, יש קושי לטעון בתיק זה בעיקר לאור העובדה שכתב האישום שהוגש כנגד הנאשם היה צריך להיות מוגש לבית משפט השלום, לך יחיד. כך גם הפסיקה המשווה אליה הפנה היא מבית משפט השלום וזו נקודה מאוד חשובה לטענתו. במסגרת תיקון כתב האישום הוסכם כי למרות היותו של הנאשם מנהל קבוצת הבוגרים, לא היו כאן יחסי מרות, וכתב האישום כולו עוסק בעבירות שנעברו אגב ניצול יחסי תלות. התלות שאותה ניצל הנאשם, בדמות קניית בגדים, נעליים, מתן כספים, הסעות למשחקים, לא היתה ייחודית למתלוננים. לדברי הסניגור, נשאלת השאלה מה קרה לנאשם, שהיה בתקופה הרלוונטית בן חמישים-וארבע, נעדר עבר פלילי, שבמשך שנים ארוכות דאג במסירות לנערים, לבוגרים, ולא עשה כל ניסיון לנצל את התלות לצורך ביצוע עבירות מין. לפתע כך, מאמצע שנת 2014, ובמשך כחמישה חודשים, החל לנצל את התלות שפיתחו בו הנערים לצרכיו המיניים. ראייה לכך שהנאשם לא גרם לנערים לפתח בו תלות לצורך מגע מיני מוצא הסניגור באישום השלישי. הנאשם הכיר את הקטין מאז שנת 2011, הרעיף עליו מתנות, חום, אהבה, אך לא ניסה לבצע בו שום עבירת מין עד אמצע שנת 2014. לדברי ב"כ הנאשם, התשובה מצויה בתסקיר שירות המבחן. הנאשם סובל מסטייה מינית של משיכה לנערים עוד מנערו, הן בשל ילדותו הקשה והן בשל פגיעות מיניות שחווה. למעשה המחלה, הסטייה, הייתה בשליטה במשך שנים ארוכות, עד אמצע שנת 2014. אותה סטייה שבה הנאשם לוקה הוזנחה ולא טופלה, וככל סוטה הנאשם לא הבין עד תום, תוך כדי ביצוע העבירות, את חומרת מעשיו, אלא הלך שבי אחר סטייתו. לטענת הסניגור, כיום הנאשם מבין היטב שהוא סובל מסטייה מינית, והוא מבין היטב את הפגיעה שגרם, והוא צמא לטיפול. לדברי הסניגור, כל הקטינים היו כבני חמש-עשרה ואילו באישום הרביעי, העוסק בעבירה של דין לקוחו של קטין, המתלונן בן יותר משבע עשרה ואין טענה שהנאשם שידל את הקטין למעשים. יתר העבירות באישום הרביעי: הנהיגה הפזיזה, הבריחה מהמשמורת החוקית, ההפרעה לשוטר - אינן בלבו של כתב האישום. מדובר בעבירות שנבעו מבושה גדולה, עבירות שנעברו במצב של לחץ, עבירות לא מתוכננות. הסניגור הוסיף כי אין מדובר בעבירות שנפרסו על פני שנים ארוכות, אלא על פני תקופה של כחצי שנה. עוד יש חשיבות להודיה בעבירות, לקבלת האחריות, לחיסכון בעדותם של הקטינים, לפיצוי המוסכם שהנאשם כבר שילם, הגם שמצבו הכלכלי הוא בקריסה מוחלטת וכן לסטייתו של הנאשם היא גם תולדה של נוף ילדותו. לדברי הסניגור, התסקיר מדבר בעד עצמו, מדובר במסכת חיים כואבת, לא שגרתית. אמו של הנאשם נוטשת אותו בגיל שלושה חודשים ודוחה כל קשר עימו. הנאשם גדל בפחון עם אבא נכה, בדלות ובעוני. הנאשם נאלץ לטפל באביו, וכבר בגיל שתים עשרה נשא בעול פרנסת הבית. בגיל שבע-עשרה הפסיק הנאשם ללמוד והתמסר לעבודה בבית החולים, גם במהלך שירותו הצבאי אותו הקפיד לסיים בשירות מלא. הנאשם עבד בבית החולים שלושים וחמש שנים, עד למעצר. כמובן שהנאשם פוטר מהעבודה שלו בבית החולים ומהכדורגל, ששם עבד שמונה-עשרה שנים. הנאשם לא צעיר, הוא יצטרך לעבוד בעבודות מזדמנות, קשות, ולא מעבר לכך. לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם לוקח את מותו של אביו בצורה קשה, זה האיש היחיד שקושר אותו לחיים. התסקיר מפרט על הפגיעה המינית בנאשם בילדותו,

בהיותו בן שלוש-עשרה ובהיותו בן שבע-עשרה. בסופו של דבר התרשמות שירות המבחן היא שמדובר בחוויות אותנטיות, ושהפגיעות האלה תורמות לגיבוש הסטייה המינית שממנה הנאשם סובל. הנאשם נשוי עשרים-ושלוש שנים ויש לו שלוש בנות. במהלך המעצר שלו השיל הנאשם ממשקלו עשרים-ושניים קילוגרם שהם ביטוי לבושה הגדולה, לחרטה, לעצב ולעובדה שהנאשם הבין שחטא ופגע. הנאשם מקבל אחריות, מבקש סליחה מהנערים שפגע בהם ומתבייש. זה נותן לנו תחזית שהדברים לא יימשכו כך וכי הנאשם בעל סיכויי שיקום. בדיון מיום 19.7.15 הסניגור אישר את ההסכמה העונשית אליה הגיעו הצדדים, הוא הסב תשומת לב לכתב האישום אחרי שתוקן, והוסיף שהנאשם מתכוון ללכת להליך שיקום אמיתי (עמ' 21-22 לפר').

הנאשם אמר בבית המשפט (עמ' 20 לפר'): ביקש סליחה ומחילה מהנערים, הקורבנות שפגע בהם. לדבריו, הוא כואב את כאבם. הנאשם הביע צער וחרטה עמוקה וביקש לעבור טיפול כדי שלא לחזור על מעשיו אף פעם, לעולם יותר. בדיון מיום 19.7.15 הנאשם אישר את הסדר הטיעון על כל חלקיו (עמ' 22 לפר').

דיון וגזירת העונש:

כאמור - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (**במ/1**) והורשע בעבירות שפורטו בו לעיל וזאת במסגרת הסדר טיעון שנערך בין הצדדים (**במ/2**). לאחר טיעוני הצדדים לעונש הגיעו הצדדים להסכמה בעניין הענישה (עמ' 21 לפר') ועתרו במשותף להשית על הנאשם חמש (5) שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון הנהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו ופיצוי בסך כולל 50,000 ₪ עבור המתלוננים נשוא האישומים המפורטים בכתב האישום. הפיצוי כבר הופקד בקופת בית המשפט.

הלכות בית המשפט העליון – על ביהמ"ש לאמץ הסדרי טיעון למעט במקרים חריגים ונדירים:
בית המשפט העליון כבר אמר את דברו בעניין החשיבות הרבה שבכיבוד הסדרי טיעון אשר נערכים על ידי התביעה וההגנה:

"ככלל, בית-המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון...בית המשפט ישווה לנגד עיניו, בין היתר, את המגמה העקרונית לעידוד הסדרי טיעון" (ע"פ 1958/98 פלוני, [פורסם בנבו] מיום 25.12.02, בסעיף 18 ובסעיף 24 לפסה"ד; ראו גם ע"פ 3068/10 פלונית, [פורסם בנבו] מיום 1.11.10).

ועוד נאמר בהקשר זה בפסיקת בית המשפט העליון:

"...סטיה מהסדר טיעון תיעשה במקרים חריגים ונדירים בלבד, וזוהי המגמה המסתמנת בשנים האחרונות בפסיקתו של בית משפט זה..." (ע"פ 7757/11 פלוני, [פורסם בנבו] מיום 13.2.13, ע' 2).

בית המשפט, בבוחנו את סבירות הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, בוחן גם את שיקוליה של התביעה בהחלטתה להגיע להסדר במקרה הקונקרטי שבפניו. **בע"פ 1958/98 פלוני** [פורסם בנבו] דלעיל, קבע בית המשפט העליון:

"...בית-המשפט יבחן, כמובן, את שיקוליה הפרטניים של התביעה בנסיבות העניין הנדון. כך למשל...ייתן בית-המשפט זעתו על האינטרס הציבורי שבהשגת הודיית הנאשם ובקבלת אחריותו למעשיו..." (שם, בסעי' 18 לפסה"ד).

אימוץ הסדר הטיעון (במ/2) וההסכמה העונשית מיום 19.7.15, שבין התביעה להגנה:
לאחר ששקלנו את העבירות שאותן ביצע הנאשם בנסיבות ביצוען, כמתואר בכתב האישום המתוקן (במ/1), שמענו את טיעוני התביעה וההגנה אשר עתרו במשותף לאמץ את הסדר הטיעון (במ/2) שנערך ביניהם וכן את ההסכמה לעניין הענישה (עמ' 21 לפר'), ולאור פסיקת בית המשפט העליון דלעיל, לרבות השיקולים אשר הביאו את הצדדים לעריכת ההסדר, מסקנתנו היא שנאמץ את הסדר הטיעון. כאמור, לפי המידע שמסרה התובעת, הקטינים, נפגעי העבירות, נרתעו בכלל מההליך המשפטי, לא היו מעוניינים שיוגשו תסקירי נפגע והצהרות נפגע, ורצו בסיומו של ההליך המשפטי כדי שיוכלו להמשיך בחייהם (עמ' 12 לפר'). בנסיבות העניין שיקולי התביעה לעריכת ההסדר, כפי שפירטה התובעת לעיל, ובראשם ה**שיקול המשמעותי של הרצון לחסוך את העדתם של המתלוננים ולחסוך מהם את הצורך לפרט בדוכן העדים אודות נסיבות תיק זה**, סבירים ומקובלים עלינו. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במ/1 עם תחילת המשפט, לקח אחריות על מעשיו עוד בטרם התחיל המשפט, חסך, כאמור, את העדת המתלוננים בבית המשפט, וכן חסך מזמנם של הצדדים ובזמן שיפוטי. כמו כן, עמדו לנגד עינינו שיקולים נוספים שעמדו בבסיס הסדר הטיעון ובהם **נסיבות חייו הקשות של הנאשם ורצונו לחזור למוטב כפי שפורטו הדברים בתסקיר שירות המבחן של הנאשם, העדר עבר פלילי פרט לעבירות התעבורה – ת/1**, יהא זה מאסרו הראשון של הנאשם, הבעת החרטה והצער של הנאשם, והענישה המוסכמת הכוללת מאסר בפועל בבית הסוהר לתקופה של חמש שנים, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה לשנתיים, ופיצוי בסכום של 50,000 ₪ למתלוננים, פיצוי שכאמור כבר הופקד בקופת ביהמ"ש עבורם.

על-כן: אנו מאמצים את הסדר הטיעון (במ/2) ואת ההסכמה העונשית (עמ' 21-22 לפר' מיום 19.7.15) שבין התביעה להגנה, וגוזרים פה אחד על הנאשם **עופר צברי** את העונשים הבאים:

1. **5 (חמש) שנות מאסר בפועל** שיימנו מיום מעצרו – 16.12.14.
2. 15 חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי **סימן ה'** לפרק י' **לחוק העונשין** מסוג פשע, לרבות ניסיון.
3. 8 חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי **סימן ה'** לפרק י' **לחוק העונשין** מסוג עוון, או עבירה לפי אחד **הסעיפים 203ג**, או **257** לחוק העונשין, והכל - לרבות ניסיון.
4. 6 חודשי מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי אחד הסעיפים - **336ב(ג) לפקודת התעבורה** או 275 לחוק או **338(א)(1)** לחוק, והכל – לרבות ניסיון.
5. פסילה מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסרו.
6. פיצוי למתלוננים בסך של 50,000 ₪. כאמור, מלוא הסכום כבר הופקד בקופת ביהמ"ש, ויחולק למתלוננים כאמור בהסדר הטיעון (במ/2) כדלקמן:

- א. 10,000 ₪ לכל אחד מהקטינים נשוא האישומים הראשון והשני.
- ב. 10,000 ₪ לקטין נשוא האישום הרביעי שבכתב האישום המקורי [אישום שבוטל במסגרת הסדר הטיעון (במ/2)].
- ג. 20,000 ₪ לקטין נשוא האישום השלישי.

התביעה תעביר עד מחר למזכירות הפלילית של בית המשפט את "טופס פרטי הניזוק" בהתאם לתקנה 2 לתקנות המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (פיצוי לקטין שניזוק מעבירה), תשע"ג – 2012 (להלן-התקנות), עבור כל אחד מהמתלוננים הקטינים בתיק זה, ותציין בטופס דלעיל לכל מתלונן קטין את סכום הפיצוי הקונקרטי המגיע לו, מתוך הפירוט לעיל.

הוסברה לנאשם זכותו לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ו, 20 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.

גיליה רביד, שופטת

מאיר יפרח, שופט

גלעד נויטל, שופט
אב"ד

גלעד נויטל 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תיקיה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)